

Každý, kdo stojí na tomto místě (za kazatelnou) by měl být připraven říkat to, co ho vede říkat Bůh... „*Otče, děkuji Ti za každého jednoho člověka na tomto místě, za každého nejen v této zemi ale všude po celé Zemi, který mohl tyto Vánoce poprvé slyšet o tobě a udělat rozhodnutí, a pokud to ještě neudělal tak já se modlím a já ti děkuji za to, že ty pracuješ na těchto duších, že ty na nich pracuješ a neustále jim posíláš do cesty své lidi. Haleluja Děkuji ti za tu úžasnou příležitost, kterou máme každé Vánoce, a za tu, kterou máme i každý den, haleluja, mluvit o Tobě s lidmi... já tě prosím za tento rok 2021, aby jsi nám posílal do cesty připravené lidi... aby jsi nám otvíral oči, prořezával uši, abychom viděli, abychom věděli, abychom slyšeli, abychom byli citliví ve svém srdci na Tvé vedení. Haleluja, Pane ty jsi dobrý, Haleluja, Ty jsi světlo, ve kterém není ani trošička temnoty.*“

To, co mi dal Pán dnes začnu otázkou nebo možná takovým zvoláním...

„PŘEMÁHÁŠ ZLO VE SVÉM ŽIVOTĚ DOBREM?“

Říkáte si „tak tohle nevím, kde jsi vzal...“ Já vám to řeknu :-) Já jsem si četl o Davidovi... No to je ale človíček... ten úžasný příběh je v první 1 Samuelově...

Nikdo není dokonalý, ale připadá mi, že David k tomu neměl daleko. Všichni víme, že v jeho životě byly nějaké ty přešlapy, ale většinu svého života se opravdu držel Hospodina. A když čtete žalmy, tak řada těch žalmů to byl prostě David. Tam vidíte jeho srdce uctíváče, chváliče, srdce toho, který volal k Bohu, kdykoli se dostal do potíží. On byl závislý na Bohu, absolutně závislý. Třeba v Žalmu 63 tam se píše *Bože ty jsi můj Bůh, usilovně tě hledám, má duše po tobě žízní, mé tělo po tobě touží ve vyprahlé, vyschlé, bezvodé zemi ...* to byl začátek a pak to pokračuje dál a je v tom vidět jeho absolutní závislost na Bohu.

Všichni známe ten příběh a víme, že David nemalou část svého života strávil na útěku... anebo to byl takový ten: „Ó, to je ten náš posledňáček, ten náš nejmladší, toho ani k Samuelovi nepřivedu, on určitě není ten vyvolený za krále ...“

On i v těchto časech (a možná právě v těchto časech) měl ty nejúžasnější chvíle se svým Bohem. Právě v těchto časech zažíval něco úžasného se svým Bohem, zažíval průlomy ... v těch časech, kdy jako malý klučina na té pastvě vyrval tomu lvovi nebo medvědovi z tlamy tu ovečku ... mě tohle fascinuje... jestli jste někdy viděli lva... to je obrovský zvíře ... i když je hladový – no to tím spíš :-)

Tehdy byl David velmi mocný, protože zcela spoléhal na Hospodina...

Pak se stal králem a jeho dva největší přešlapy (Bathsheba a sčítání lidu) se staly, když byl zrovna v pohodě ...možná si říkal ... *Jsem Králem, na co potřebuji Hospodina...*

Oba dva přešlapy se staly, když byl David v pohodě ...

Tady v Evropě (i v Americe) si žijeme v takovém dostatku, až přebytku ... pokud bych chtěl žít takový ten normální život s myšlenkou *ten Ježíš, to už mě moc nebere*, tak tomu nic nebrání... i bez Boha můžete žít v pohodě co se týká materiálních věcí (pokud jste ochotni pracovat ... :-))

Tady tedy vidíme tu pravou a levou ruku toho, kdy jsme úplně závislí na Bohu, kdy jsme úplně na dně, kdy se rozhodneme hledat Hospodina jsme na něm úplně závislí ...a přijde průlom a On nás vyvede a my se ocitneme na tom opačném pólu a říkáme si, „to je ale pohoda, co bych tak udělal ze své síly ...

1 Sa 24:7-8 *Ať je to ode mě vzdáleno kvůli Hospodinu, abych učinil něco takového svému pánu, Hospodinovu pomazanému, abych vztáhl na něj ruku, neboť je to Hospodinův pomazaný. Těmito slovy David bránil svým mužům a nedovolil jim povstat proti Saulovi. Saul vstal, vyšel z jeskyně a šel svou cestou...*

V tomto příběhu si šel král Saul ulevit do jeskyně, ve které byl David, který se tam skrýval právě před Saulem, a to i se svým týmem. A ti ho povzbuzovali, ať Saula zabije, a království bude jeho. David měl svých 600 vyzbrojených chlapů, což není úplně tak málo, ale Saul si nashromáždil z celého Izraele 3.000 mužů. Výpočet bude velmi jednoduchý.

$$3000 : 600 = 5 \text{ chlapů na jednoho}$$

David, když byl v té jeskyni tak slyšel kolem sebe : „Hospodin ti ho teď vydal do rukou, jdi a udeř a tvé bude království a ty budeš kralovat v Izraeli a ty budeš ten první mezi námi, protože Hospodin tě k tomu pomazal ...“ Takové to mazání medu kolem pusy, ale David byl v té době ukotven v Bohu, věděl, jaký je Bůh a jak jsem to četl, tak jsem v tom uviděl, jak David přemáhal zlo dobrem. To, co o 1.000 let později pronesl Ježíš při kázání na hoře, to už David žil... 1.000 let před Kristem. **Mt 5:44-45** *Já vám však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny svého nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.*

Starý zákon říkal „oko za oko, zub za zub...“ – a to ještě bylo veliké milosrdenství ... tehdy se to tam „mydlilo“ hlava nehlava ...

Ježíš tady ale říká „Modlete se za své nepřátele...“

Myslím, že každý z nás, jak tu sedíme bychom mohli vydat svědectví, jak jsme se modlili za své nepřátele, nebo jinak řečeno za ty, kteří proti nám povstávali ne zrovna v dobrých úmyslech.

Řím 12:20-21 (Tady nám to píše Pavel) *Ale jestliže má tvůj nepřítel hlad, dávej mu jíst a má-li žízeň, dávej mu pít. Když to budeš činit, nasypeš žhavé uhlíky na jeho hlavu. Nenech se přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem.*

A my víme, odkud Pavel čerpal, které Boží slovo citoval, protože **Příslaví 25:21-22** říká

Jestliže ten, kdo tě nenávidí, hladoví, nakrm ho chlebem, jestliže žízní, napoj ho vodou, neboť mu nahrneš řeřavé uhlí na hlavu a Hospodin ti odplatí.

Když čteme Slovo, tak tam nacházíme to pravé srdce Hospodina...

1 Sa13:14 *Ted' ale tvé království neobstojí, Hospodin si vyhledal muže podle svého srdce ustanovil ho vévodou nad svým lidem, protože jsi nezachoval to, co ti Hospodin přikázal.*

A tady to srdce můžeme vidět... Saul tam někde v jeskyni dřepí, plášť odhozený...

David je tam a chlapi mu říkají: „Jdi po něm, to bude rychlovka, toho setneš a bude po něm, budeš králem a my budeme mít pokoj, už se taky nebudeme muset schovávat...”

David, protože sám byl v tento čas pronásledovaný a prožíval těžké chvíle, víte, málokdo si to umí představit, ale on byl vedoucí 600 lidí, kteří ale pozor tam byli i se svými rodinami, takže si to vynásobme několika, David mohl vést vesnici o počtu 2-3.000 lidí minimálně.

Neustále se schovávali, v poušti, ve skalách, podnikali výpady ...

A vy jste vedoucí takovýho kvanta lidí ... a víte, ono tam není psáno, že by to byli nějakí mazlíčci, oni to byli docela drsníci, byli to bojovníci a on je musel umět ukočírovat. David musel být absolutně ponořený, ukotvený svou nadějí v Hospodinu, protože kterýkoli z těchto lidí, kteří s ním byli, se mohl kdykoli obrátit a říct si Hele Saul vypsals dost slušnou odměnu ... půjdu do toho a Davida zradím ... Tam muselo být veliký pnutí ...

David byl skryt v Hospodinu ... v Žalmech je vykresleno, co David prožíval ...

Když král Saul vyšel z té jeskyně a David za ním vyběhl, tak David za ním volal: „*At' je mi vzdáleno, abych vztáhl svoji ruku na Hospodinova pomazaného ... hle, tu je cíp tvého pláště ... ale já jsem tě nezabil, i když jsem mohl, protože Boží přikázání a Jeho pomazání je pro mě mnohem víc než nějaké království a kralování...*“ A víte co? Saul rozpustil tu svoji armádu a upustil od pronásledování Davida...

Ale netrvalo moc dlouho a znovu Saulovo srdce bylo podníceno k tomu, aby Davida honil ...

Další příběh vypráví o tom, jak opět cca 3.000 mužů je se Saulem a v noci, když celý tábor spí sejde David do tábora ke spícího Saulovi, ten má u hlavy džbán a oštěp, a David má opět možnost ho zabít a opět má s sebou muže, který říká „*nech mě, zabiju ho, bude na to stačit jedna rána!*“ David opět odmítá a říká *At' je to ode mne daleko ...tohle já dělat nebudu, nebudu zlému odplácet zlem, já budu respektovat Boží slovo, budu zlo odplácet dobrem, ...*

Ten příběh pokračuje tím, že David vezme ten džábek na vodu a ten oštěp, odnese je a z bezpečné vzdálenosti zavolá na Saula a jeho družinu, prokáže se džbánkem a oštěpem, že skutečně byl u něho a že ho mohl opět zabít ... David opět prokázal svou věrnost Saulovi, přesto to ale Saul znovu a znovu míjel a měl z Davida strach... Ale co já jsem tam uviděl, to jednoduché a pravé Boží, jak David 1000 let před Kristem přemáhal zlo dobrem. Proto ta otázka, proto ten nadpis.

Přemáhám zlo dobrem? Dokážu – dokážeme přemáhat zlo dobrem?

Protože už tisíc let před Kristem, neřku-li v Nové smlouvě, to přikázání je miluj bližního svého...

Ještě jeden příběh – když byl David na Karmelu se svými muži, tak pomáhal celý rok pastýřům jednoho člověka Nábala,... zřejmě pomáhal různými způsoby, od ochrany před divokou zvěří až po stavění zastínění pro ovce ...

Když Nabal, majitel ovcí slavil stříž ovcí, David si řekl, že když pomáhali celý rok s ovce, tak se Nabal rád podělí... Ale ejhle, když Davidovi muži přišli, tak je Nabal vyhnal se slovy: „Kdo je David a kdo jste vy? Saul je stále králem, chcete mě vydírat?“

Když to viděli pastýři Nábala, věděli, že je zle, oni věděli, oni byli na těch pastvinách, věděli, že David a jeho muži jim pomáhali, věděli, že David měl „morální právo“ na část té hostiny, aby mohl

taky slavit jako král, protože je psáno, že Nábál si hodoval jako král, lidi, to muselo být veliký, to musela být „žranice“...

No a Nábál poslům, kteří přišli se vzkazem od *David* „*Nábale poděl se*, „vzkázal „*ne, ne, na to nemáte nárok, chlapci*“, možná mu přitom odpadávalo jídlo od pusy ... opulentní žranice ... a Davidovi vzkázal „NE!“

David se velmi rozzlobil a tady můžeme vidět situaci, kdy David není na vojenském tažení, aby mohl jít a zabíjet, kdy by měl chránit město nebo krále,... To nebyl Hospodinův hněv, toto bylo Davidovo selhání ... nevím, kolik mužů s sebou vzal, ale v každém případě vyrazil na cestu k Nábálovi, na trestnou výpravu. Naštěstí se o tom ale dověděla Nábálova žena, nabrala hafol jídla, nabalila to, naložila na oslice a rychle spěchala za Davidem, aby zastavila jeho planoucí hněv. Víte, oni všichni znali Davida, všichni si pamatovali, že „*David zabil své desetitisíce...*“ Ne tisíce, on nebyl troškař, když se rozzlobil, tak to lítalo ...

Takže tento David se rozčilený vydal na cestu a já věřím, že Bůh poslal Abígajil Davidovi do cesty... Setkala se s ním a to, co teď přečtu je reakce na to, co Davidovi řekla.

1 Sa 25:32-33 *Na to David Abígajil odpověděl: Požehnaný je Hospodin, Bůh Izraele, že tě dnes poslal, abys mi vyšla naproti. Požehnaná je tvá rozvaha a požehnaná jsi ty, že jsi mě dnes zadržela, abych neprolil krev a nepomohl si sám vlastní rukou.*

David spoléhával na Hospodina, Hospodin byl jeho zaopatřovatel v každém čase, on nebyl zvyklý si „zaopatřovat“ si vlastní rukou spravedlnost... není pochyb, že se vydával na loupežné výpady k Amálekovcům, a to byly ty válečné výpravy, čistil tu zemi to nazvěme a zaopatřoval se tak... ale tady je to něco jiného. Tady se rozlobil, že nedostal podíl a rozhodl se odplatit zlem za zlo. Prohlásil, že vyhladí Nábálův dům ... Agígajil mu ale řekla „nedopuť, aby sis zjednal spravedlnost svou vlastní rukou ...“

Víte, to je specialita nás lidí a veliká dovednost toho zlého, který nám dá jakoby falešný hněv od Hospodina... *Na to nemá právo tam ten nebo tam ta ...co si to ke mě ten a ten dovoluje ...* a právě v tento okamžik říká Ježíš *Modlete se za ně, nechte jim i ten plášť, modlete se za ně, odplácejte za to zlé dobrým,... a podle toho, co zasíváte budete i sklízet ...* a hlavně to slovo, které vyjde z vašich úst, ta modlitba, ta přímluva se nenavrátil s prázdnou ... protože pokud věrně stojíte na tom Božím slově, které vyjde z vašich úst, děláte to z celého srdce, Hospodin odpovídá okamžitě, ty průlomky někdy přijdou v průběhu dnů... ty věci se napravují ...

Tak ta otázka tedy je – dokážeme ve svých životech odplácet dobrem tomu kdo činí zlo?

Dokážeme odpovídat zlu dobrem?

Protože pokud se to naučíme, tak budeme jako David ...

a David, to byl Král! :-)

A Bible říká, že my máme kralovat ve svých životech skrze toho, který si nás zamiloval... skrze toho, který nám říká *Odpouštěj ... miluj ...* to je výzva pro mě stejně jako pro každého z nás...